

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 85.782 van 2 maart 2000
in de zaak A. 83.004/VII-17.954.**

In zake : de stad MENEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. VAN DORPE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
Loofstraat 39

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van WEST-VLAANDEREN.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de stad MENEN op 18 maart 1999 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 14 januari 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen waarbij het beroep dat de n.v. FORTUNA GAMING had ingesteld tegen het besluit van 17 augustus 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Menen houdende weigering van de vergunning voor het exploiteren van een lunapark met 40 automaten aan de Rijsselstraat 261 te Menen, gedeeltelijk gegrond wordt bevonden, het beroepen besluit wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt verleend voor één jaar op proef;

Gelet op het arrest nr. 81.385 van 28 juni 1999 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gelet op de kennisgeving van dit arrest aan de verzoekende partij op 15 juli 1999;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS, op grond van artikel 15ter van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, ingevoegd bij koninklijk besluit van 19 december 1996;

Gelet op de beschikking van 11 januari 2000 houdende kennisgeving van het verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op de terechtzitting van 3 februari 2000, om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van adjunct-adviseur K. DEWULF, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op artikel 17, § 4ter, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, ingevoegd bij de wet van 4 augustus 1996, en gelet op artikel 15ter van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, ingevoegd bij koninklijk besluit van 19 december 1996;

Overwegende dat naar luid van artikel 17, § 4ter, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding geldt wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de

rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest;

Overwegende dat het arrest nr. 81.385 van 28 juni 1999 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit heeft afgewezen;

Overwegende dat de verzoekende partij geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging heeft ingediend binnen de termijn van dertig dagen na kennisgeving van het arrest; dat te haren aanzien een vermoeden van afstand van het geding geldt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand van het geding wordt vastgesteld.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee maart tweeduizend, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

R. STEVENS.